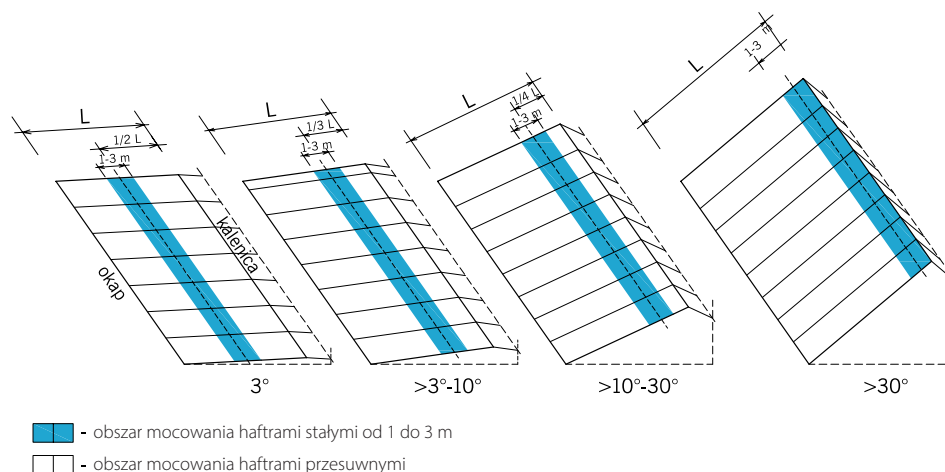

Instrukcja rozmieszczenia haftr

1. Mocowanie pokrycia

System podwójnego rąbka tradycyjnego wymaga takiego przymocowania pasów blachy, aby możliwa była kompensacja zmian długości przy kalenicy i okapie. Haftry stałe i przesuwne powinny być rozmieszczone z uwzględnieniem kąta nachylenia dachu, lokalizacji elementów przebijających połacie oraz długości samych pasów.

W dachach z blachy cynkowo-tytanowej (podobnie z blachy aluminiowej oraz miedzianej) konieczne jest stosowanie haftr przesuwnych przy pasach przekraczających długość 3 metrów. Poniższy schemat w sposób uproszczony pokazuje strefy mocowania haftr stałych w zależności od kąta nachylenia połaci dachowej. Podobny montaż haftr występuje w przypadku paneli elewacyjnych. W takim przypadku panele pionowe montujemy tak samo jak dachy powyżej 30°, natomiast panele poziome montujemy tak samo jak dachy poniżej 3°.

Ze względu na bezpośredni kontakt elementów mocujących z blachą cynkowo-tytanową, należy właściwie dobrać zarówno haftry, jak i pozostałe akcesoria mocujące (np. gwoździe). Najistotniejsze jest tutaj zachowanie zgodności elektrochemicznej stykających się materiałów. Do montażu haftr rekomenduje się użycie ocynkowanych stalowych gwoździ karbowanych o wymiarach minimum 2,8x25 mm lub wkrętów ze stali nierdzewnej o rozmiarze 4x25 mm. Bezwzględnie zakazane jest stosowanie gwoździ miedzianych oraz stalowych bez odpowiedniej powłoki cynkowej.

Rodzaj, liczba oraz sposób montażu elementów mocujących do podłoża powinny być dostosowane do przewidywanych obciążeń konstrukcyjnych (takich jak ssanie i napór wiatru). Aby zminimalizować ryzyko oderwania pokrycia dachowego lub elewacyjnego pod wpływem silnych podmuchów, odpowiednie rozwiązania należy przewidzieć już na etapie projektowym i dokładnie wdrożyć w praktyce. Montaż pokrycia z blachy cynkowo-tytanowej odpornego na działanie wiatru powinien uwzględniać odpowiednią liczbę haftr na m².

Na połaci dachu występują różne strefy narażone na obciążenia wiatrem: centralna, przy krawędziach oraz narożna, z których każda wymaga innego podejścia w zakresie liczby haftek. Odpowiednia tabela przedstawia relację pomiędzy ilością haftek na m² a ich rozstawem, z uwzględnieniem wysokości okapu budynku oraz szerokości efektywnej panela.

Wysokość okapowa budynku w m		Do 8				od 8 do 20			od 20 do 100		
Szerokość krycia panela		~430	~580	~600	~730*	~430	~580	~600	~430	~580	~600
Grubość blachy w mm		0,70	0,70	0,70	0,80	0,70	0,70	0,70	0,70	0,70	0,70
Strefa środkowa	Liczba haftr, szt./m ²	4	4	4	4	4	4	5	4	4	5
	Odległość w mm	500	500	500	400	500	500	400	500	500	450
Strefa brzegowa	Liczba haftr, szt./m ²	4	4	4	4	6	6	6	8	6	9
	Odległość w mm	450	450	350	350	350	350	300	250	300	200
Strefa narożnikowa	Liczba haftr, szt./m ²	7	7	7	7	10	10	10	13	12	13
	Odległość w mm	300	300	250	250	200	200	150	150	200	150

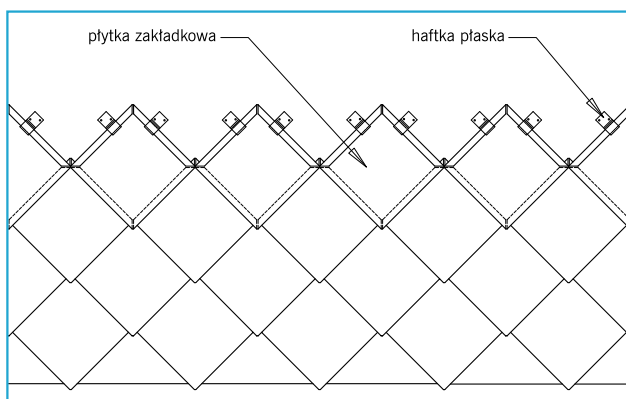
*zalecana grubość blachy 0,80 mm

3. Elementy małoformatowe

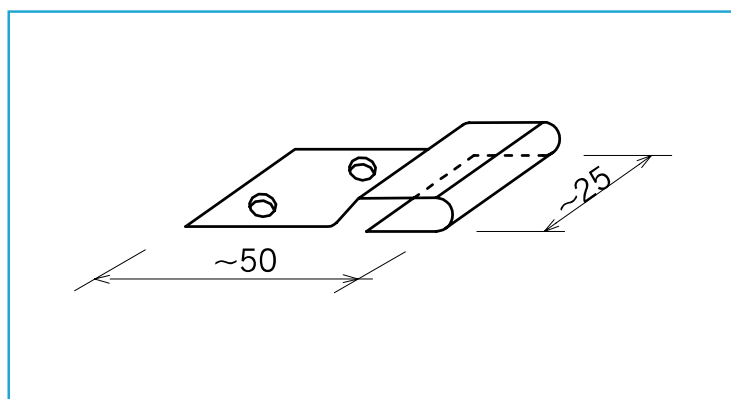
Technika wykorzystująca elementy małoformatowe znajduje zastosowanie przy wykonywaniu pokryć zarówno dachowych (przy minimalnym nachyleniu 25°), jak i elewacyjnych. Najczęściej używa się elementów o kształcie kwadratu, choć spotykane są również formy takie jak romby czy prostokąty.

Poszczególne elementy są zaczepiane o siebie, a ich krawędzie są podgięte (rys. 1), tworząc jednolitą, dekoracyjną powierzchnię przypominającą mozaikę z powtarzalnych kształtów. Mocowanie odbywa się przy użyciu płaskich haftr (rys. 2).

Ta metoda sprawdza się zarówno przy pokrywaniu mniejszych, jak i większych powierzchni — zarówno płaskich, jak i zakrzywionych.

Rys. 1. Schemat pokrycia z płytek zakładkowych „Karo”

Rys. 2. Hafta płaska